

1846-10-15

SENDER

J.Th. Lundbye

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Kallundborg

Mentioned people:
Adolph Victor Freund
Olympia Freund
J.Th. Lundbye
P.C. Skovgaard

Archive:
Mappe 34 nr. 28

TRANSCRIPTION

Mappe 34 nr. 28
Kllbrg 15 Oct 1846

Kjære Skovgaard!

Tak for Dit kjærkomne Brev, som blandt andet Godt ogsaa bevirkede en Forsoning mellem mig og Møen – denne Ulf Ulvehale gad jeg dog nok see, og det bliver vel saa, at vi ad Aare tage derned sammen. Hvad din Bøn angaaer: at jeg vilde see paa Ungqvæg mellem Ellebuske, da havde Nellekilde ikke meget af den Slags at byde, dog noget, og det har i den hele Maaned, jeg var der været en stor Fryd for mig at see det løse Qvæg som drev omkring; jeg glæder mig til nu endelig at komme til at udføre denne vor gamle Plan. – Paa Mandag kommer jeg, det vil sige, paa Tirsdag Morgen, hvad ikke er saa nemt at forstaae, og naar jeg er kommet i Huus, som jeg tænker hos Broder Carl, skal jeg op ad Dagen vel søge Dig. Skulde der imod Formodning være nogen Ting iveien for, at jeg kan tage ind paa Chrstjnshtvn, saa tør jeg maaskee endnu benytte Dit gode Tilbud i sin hele Udstrækning. Der har været Perioder, hvor jeg har været meget nær ved at forlige mig med Svenns Familiebetragtninger, (Fetters Cousiner o s v) men mange

-2-

Ting indtræffe, som ikke ere gode, uden for saavidt, at de forsoner og forener Brødrene mere og mere, jeg er idet, som over hovedet, af Naturen temmelig Conservativ, jeg holder af at gjøre alt for at nærme sig dem vi ved Blodets Baand ere forenede med. Det er imidlertid for nærværende Tid vanskeligt at give hver sit: Familien og Kunsten. Og det er ene og alene for min Moders skyld, at jeg ikke allerede reiste i dag, thi jeg kan intet gjøre i al den Forvirring og Ængstelse, som opstaaer i et Huus, hvor Sygdom og høi Alderdom forenes. Lille Gunni er meget betænkelig syg endnu, mens Systerne sidde som smaae Skelletter, saa magre og lege om Bordet, det seer yndigt ud at see disse Smaapiger, ved Sygdommen endnu uendelig finere og zartere end et saadant Barn allerede i sund Tilstand er, og dertil endnu har Rikke det egne Blik, som sees hos Personer Døden har været meget nær. Min gamle Bedstefader er i alle Maader gruelig affældig, ligger helst til sengs, nyder næsten intet, det er saa utænkelig lidt, hvad han behøve, men stakkels Mand maa altid høre ilde for at han ikke kan spise. Imidlertid er dog Alle saa temmelig fortrolige med Tanken om hans Bortgang, der næppe kan udeblive længe. – Med Hilsen fra min Moder til Dig og Din Familie, som ogsaa jeg beder hilset venligt, slutter Din hengivne Ven
JohThom Lundbye

Hils Høyens! Moder siger hun glæder sig til atter engang høre Dig synge
om Halvor paa Bispebjerg, den Arie har i Din Mund ret behaget hende
|Det glæder mig at lille Lympa er vel igjen hils hende, Vik og deres Moder
fra mig.|

Kbh 15 Oct 1846.

Kjære Skovgaard!

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 31 Nr. 28

Tak for dit kjærlige Brev, som blev et
andet godt og rart beviis paa Færsning
mellem mig og Mær - denne lille Mærskale
gav jeg dig med mig, og det bliver vel saa, at
vi i Aare tage dem sammen. Hvad din
Brev angaar: at jeg vilde see paa Angaag
mellem Ellerbøge, da havde Kalleholdt ikke noget
af den Slags at byde, dog noget, og det har
i den hele Maaned. jeg var der været en stor Tid
for mig at see det lille Gule som den ene
krings. Jeg gleder mig til min endelig at komme
til at indføre denne vor gamle Plav. - Paa
Mandag kommer jeg, det vil sige, paa Tir-
sdag Morgen, hvad det er saa nemt at forestaae,
og naar jeg kommer: Altså, som jeg tænker,
hans Broder Carl, skal jeg ogsaa dog vel sige
Dig. Skulde der end Formodning være
noget Ting i veien for, at jeg har taget ind paa
Christjanskens, saa for jeg maaskee end nu betyde
det god. Tilhinde i min hele Udstrækning? Der
har været Prinses, hvor jeg har været meget nær
mere ved at forebygge mig med Luenns Færdige
betragtning. (Fættens Consimere o. s. v.) men mange

Det skal man sige at alle Brevet er fra mig og ikke fra min Moder, som jeg har skrevet det i sin egen Hånd.

Ting indstøffe, som ikke ere gode,
inden for sig selv, at de person og
forene. Bødrene mere og mere, og
er idet, som over hændet, af Naturens
stemmelig conservativ, og holder af at gøre alt
for at nærme sig dem is. med Blads Band
ere forenes med. Det er imidlertid for nærværende
Tid vanskelig at at gøre hver sit: Familien
og Kunstene. Og det er ene og alene for min Mo-
ders Skyld, at jeg ikke allerede seide idag, hvis jeg kan
fattet gøre i al den Forværing af Angstelse, som
opstaaer i et Havn, hvor Sygdom og høi Alderdom
forenes. Lilla Juni er meget betænkelig sig med
m, mens Sygdomme sidde som smaa Skilletter
saa mange og lege om Bredt, det seer godt
ind at se disse Smagstager, med Sygdomme end
mændelig finere og gartere end et sandt Barne allie-
de i sund Tilstand er, og dertil end nu har jeg ikke det
egne Blik, som jeg har Personer. Daa har seet
meget mere. Min gamle Bredt fader er i alle Ma-
der ganske affaldig, ligger helst til sengs, og den
meesten Tiden, det er saa interntelig lidt, hvad han
beholder, men stakkel Mand mere altid høre det
for at han ikke kan spise. Imidlertid er jeg alle
saa temmelig fortrolig med Tanken om hans Fort-
gang, der næppe kan ind. blive længe. —

Med Hilsen fra min Moder til Dig og
Din Familie, som ogsaa jeg beder hilses venligt,
slutter Din hengivne Ven

Med Hilsen fra min Moder til Dig og
Din Familie, som ogsaa jeg beder hilses venligt,
slutter Din hengivne Ven
Johannes Linné. Med Hilsen fra min Moder til Dig og Din Familie, som ogsaa jeg beder hilses venligt.